

Komisjoni teatis, milles käsitletakse intellektuaalomandi õiguskaitse tagamist tollis seoses liidu tolliterritooriumile toodavate kaupadega ja sealhulgas transiitkaupadega, mida ei lasta vabasse ringlusse

(2016/C 244/03)

Sisukord

	Lk
1. EESMÄRK	4
2. INTELLEKTUAALOMANDI ÕIGUSE RIKKUMISE KAHTLUSEGA KAUBAD – INTELLEKTUAALOMANDI ÕIGUSKAITSE TAGAMINE TOLLIS	5
2.1. Kolmandatest riikidest toodavad kaubad, mida ei lasta vabasse ringlusse	5
2.2. Kolmandatest riikidest toodavad kaubad, mida ei lasta vabasse ringlusse ja millel on identne või sisuliselt identne kaubamärk	5
3. INTELLEKTUAALOMANDI ÕIGUSE RIKKUMISE KAHTLUSEGA KAUBAD – INTELLEKTUAALOMANDI ÕIGUSKAITSE TAGAMISNE TOLLIS	6
3.1. Kauba kontroll ja kinnipidamine	6
3.2. Identse või sisuliselt identse kaubamärgiga kaubad	7
3.3. Ravimid	8
3.4. Koostöö õiguste omanikega	8

1. EESMÄRK

Komisjoni talitused avaldasid 1. veebruaril 2012 maksunduse ja tolliliidu peadirektoraadi (TAXUD) veebilehel dokumendi „Euroopa Komisjoni suunised, milles käsitletakse ELi tolliasutuste poolt teostatavat ELi läbiva transiitkaubaga, eelkõige ravimitega seotud intellektuaalse omandi õiguste järelevalvet”, mida tuleb ajakohastada, et kajastada

— määrust (EL) nr 608/2013, ⁽¹⁾ millega asendati nõukogu määrus (EÜ) nr 1383/2003 ⁽²⁾;

— kaubamärgipaketti (määrusega (EL) 2015/2424 ⁽³⁾ on muudetud nõukogu määrust (EÜ) nr 207/2009 ⁽⁴⁾ ja vastu on võetud direktiiv (EL) 2015/2436 ⁽⁵⁾).

Määruses (EL) nr 608/2013 on sätestatud tingimused ja menetlused intellektuaalomandi õiguskaitse tagamiseks tollis ja sellega on laiendatud tolliga seotud intellektuaalomandi õiguskaitse kohaldamisala (kaubamärk, disainilahendus, autoriõigus või muu sellega seotud õigus, geograafiline tähis, patent, sordikaitse, pooljuhttoote topoloogia, kasulik mudel, kaubanimi).

Määruse (EL) nr 608/2013 kohaste intellektuaalomandi õiguskaitse tagamist tollis käsitlevate sätete kohaldamisel tuleb arvesse võtta vajadust edendada intellektuaalomandi õiguste tõhusat ja piisavat kaitset ja tagada, et intellektuaalomandi õiguste kaitsmiseks võetavate meetmetega ei looda tõkkeid seaduslikule kaubandusele, nagu on mainitud Maailma Kaubandusorganisatsiooni (WTO) intellektuaalomandi õiguste kaubandusaspektide lepingu artiklis 41 ⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. juuni 2013. aasta määrus (EL) nr 608/2013, mis käsitleb intellektuaalomandi õiguskaitse tagamist tollis (ELT L 181, 29.6.2013, lk 15).

⁽²⁾ Nõukogu 22. juuli 2003. aasta määrus (EÜ) nr 1383/2003 teatavate intellektuaalomandi õiguste rikkumises kahtlustatavate kaupade suhtes võetava tollimeetme ja kõnealuseid õigusi rikkuvaks tunnistatud kaupade suhtes võetavate meetmete kohta (ELT L 196, 28.2003, lk 7).

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 2015. aasta määrus (EL) 2015/2424, millega muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 207/2009 ühenduse kaubamärgi kohta ja komisjoni määrust (EÜ) nr 2868/95 (millega rakendatakse nõukogu määrust (EÜ) nr 40/94 ühenduse kaubamärgi kohta) ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni määrus (EÜ) nr 2869/95 siseturu harmoneerimisameetile makstavate lõivude kohta (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) (ELT L 341, 24.12.2015, lk 21).

⁽⁴⁾ Nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määrus (EÜ) nr 207/2009 ühenduse kaubamärgi kohta (ELT L 78, 24.3.2009, lk 1).

⁽⁵⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 2015. aasta direktiiv (EL) 2015/2436 kaubamärke käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta (ELT L 336, 23.12.2015, lk 1).

⁽⁶⁾ Maailma Kaubandusorganisatsiooni asutamislepingu (Marrakechi leping, mis kirjutati alla 15. aprillil 1994 Marokos, Marrakechis) 1C lisa.

Kaubamärgipaketiga laiendatakse nüüd liidu tasandil siseriikliku kaubamärgina registreeritud kaubamärgi omaniku õigusi, et tõkestada kolmandatel isikutel kaubandustegevuse käigus kaupade liitu toomine ilma neid seal vabasse ringlusse laskmata, juhul kui need kaubad tuuakse kolmandatest riikidest ja kannavad ilma loata kaubamärki, mis on sisuliselt identne selliste kaupadega seoses registreeritud kaubamärgiga või mille puhul olulised aspektid ei erine asjaomase kaubamärgi omadest. Seda tuleb arvesse võtta seoses intellektuaalomandi õiguskaitse tagamisega tollis.

Seepärast asendatakse dokument „Euroopa Komisjoni suunised, milles käsitletakse ELi tolliasutuste poolt teostatavat ELi läbiva transiitkaubaga, eelkõige ravimitega seotud intellektuaalse omandi õiguste järelevalvet” käesoleva dokumendiga.

2. INTELLEKTUAALOMANDI ÕIGUSE RIKKUMISE KAHTLUSEGA KAUBAD – INTELLEKTUAALOMANDI ÕIGUSKAITSE TAGAMINE TOLLIS

Määrus (EL) nr 608/2013 sisaldab õiguskaitse tagamise meetmeid, mis võimaldavad tolliasutustel võtta intellektuaalomandi õiguste rikkumise kahtlusega kaupade suhtes meetmeid. Kõnealuse määruse artiklis 2 on loetletud intellektuaalomandi õigused, mis on asjakohased seoses õiguskaitse tagamisega tollis. Määruses (EL) nr 608/2013 on sätestatud tingimused ja menetlused, mille alusel tolliasutused võtavad meetmeid, kui intellektuaalomandi õiguse rikkumise kahtlusega kaup kuulub või oleks pidanud kuuluma nende järelevalve või kontrolli alla (artikli 1 lõige 1), kuna tolliasutuste menetluspädevus piirub artikli 2 punkti 7 kohaselt määratletud „intellektuaalomandi õiguse rikkumise kahtlusega kauba” kindlakstegemisega.

Seega ei kehtestata määrusega (EL) nr 608/2013 mingeid kriteeriume intellektuaalomandi õiguse rikkumise kindlakstegemiseks (põhjendus 10). Intellektuaalomandi õiguse rikkumise kindlakstegemine kuulub intellektuaalomandi õiguse valdkonda, mida tõlgendavad pädevad riikide kohtud ja Euroopa Liidu Kohus.

2.1. Kolmandatest riikidest toodavad kaubad, mida ei lasta vabasse ringlusse

Selliste kaupade puhul, mis tuuakse liidu tolliterritooriumile ilma neid seal vabasse ringlusse laskmata, võidakse rikkuda asjakohaseid intellektuaalomandi õigusi, kui nende liidu tolliterritooriumil viibimise ajal (nt kui kaubad suunatakse liidu tolliseadustiku⁽¹⁾ kohasele eriprotseduurile) või isegi enne nende jõudmist kõnealusele territooriumile kasutatakse neid liidu turule suunatud kaubandustegevuses, nagu müük, müügipakkumine või reklaam (vt *Philipsi ja Nokia kohtuasjad*, punkt 57)⁽²⁾ või kui kaupu hõlmavatest dokumentidest (nt kasutusjuhendid) või kirjavahetusest ilmneb, et kavandatakse nende kõrvaesuunamist ELi turule ilma õiguste omaniku loata.

Seepärast võidakse kolmandast riigist tulevad kaubad, mida ei lasta vabasse ringlusse ja mille puhul on kahtlus, et rikutakse Euroopa Liidus näiteks kaubamärgi, autoriõiguse või seotud õigusega kaitstavaid intellektuaalomandi õigusi, klassifitseerida intellektuaalomandi õiguse rikkumise kahtlusega kaubana, kui on tõendeid, et neid kavatakse Euroopa Liidus müüki panna. Sellised tõendid võivad osutada sellele, et kaupu on juba müüdud Euroopa Liidus asuvalle kliendile või neid on müügiks pakutud või reklaamitud Euroopa Liidus asuvatele tarbijatele (vt *Philipsi ja Nokia kohtuasjad*, punkt 78).

2.2. Kolmandatest riikidest toodavad kaubad, mida ei lasta vabasse ringlusse ja millel on identne või sisuliselt identne kaubamärk

Määrusega (EÜ) nr 207/2009 (mida on muudetud määrusega (EL) 2015/2424 ja direktiiviga (EL) 2015/2436) laiendati liidu tasandil siseriikliku kaubamärgina registreeritud kaubamärgi omaniku õigusi, et tõkestada kolmandatel isikutel kaubandustegevuse käigus kaupade liitu toomine ilma neid seal vabasse ringlusse laskmata, juhul kui need kaubad tuuakse kolmandatest riikidest ja kannavad ilma loata kaubamärki, mis on sisuliselt identne selliste kaupadega seoses registreeritud kaubamärgiga või mille puhul olulised aspektid ei erine asjaomase kaubamärgi omadest (edaspidi „identse või sisuliselt identse kaubamärgiga kaubad”), isegi kui kaupu ei kavatseta lasta liidu turule. Määruse (EL) 2015/2424 põhjenduse 15 kohaselt on eesmärk „tugevdada kaubamärgi kaitset ja tulemuslikumalt võidelda võltsimise vastu ning kooskõlas liikmesriikidele WTO raames ette nähtud rahvusvaheliste kohustustega [...]”.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 9. oktoobri 2013. aasta määrus (EL) nr 952/2013, millega kehtestatakse liidu tolliseadustik (ELT L 269, 10.10.2013, lk 1).

⁽²⁾ Liidetud kohtuasjad C-446/09 ja C-495/09.

Uusi sätteid, mis hõlmavad liitu toodud identse või sisuliselt identse kaubamärgiga kaupu, mida ei lasta vabasse ringlusse, kohaldatakse järgmiselt.

Euroopa Liidu kaubamärgid

- Euroopa Liidu kaubamärgiga seoses jõustus 23. märtsil 2016 määrus (EL) 2015/2424 (artikkel 4) ja seda hakati kohaldama samal päeval. Seega võivad tolliasutused alates 23. märtsist 2016 võtta meetmeid selliste kolmandatest riikidest liidu tolliterritooriumile toodud kaupade suhtes, mida ei lasta vabasse ringlusse ja mis kannavad kaubamärki, mis on ELi kaubamärgiga identne või sisuliselt identne.

Siseriiklikud kaubamärgid

- Siseriiklike kaubamärkidega seoses jõustus 12. jaanuaril 2016 direktiiv (EL) 2015/2436 (artikkel 56). Vastavalt direktiivi (EL) 2015/2436 artiklile 54 teevad liikmesriigid direktiivi rakendamiseks vajalikud muudatused kaubamärgiõigust käsitlevatesse siseriiklikesse õigus- ja haldusnormidesse 14. jaanuariks 2019. See tähendab, et pärast direktiivi artikli 10 kohaldamiseks vajalike õigus- ja haldusnormide vastuvõtmist ja jõustumist, mis võib juhtuda mis tahes ajal enne 14. jaanuari 2019, hakatakse liikmesriigis siseriiklike kaubamärkide puhul kohaldama uusi sätteid, mis hõlmavad identse või sisuliselt identse kaubamärgiga kaupu, mis on toodud selle liikmesriigi tolliterritooriumile, kus kaubamärk on registreeritud, ja mida ei lasta vabasse ringlusse. Seepärast peaksid kõigi liikmesriikide tolliasutused jälgima tähelepanelikult oma siseriikliku kaubamärgiõiguse läbivaatamist, et teada, mis kuupäevast alates nad peaksid kohaldama transiiti käsitlevaid sätteid oma siseriiklike kaubamärkide suhtes. Alates kuupäevast, mil siseriiklikud sätted jõustuvad ja on asjaomases liikmesriigis kohaldatavad, võivad tolliasutused võtta meetmeid selliste kaupade suhtes, mis tuuakse kolmandatest riikidest ja mida ei lasta vabasse ringlusse ning mis kannavad kaubamärki, mis on identne või sisuliselt identne siseriikliku kaubamärgiga.

Kaubamärgi omanike õigused seoses identse või sisuliselt identse kaubamärgiga kaupadega

Määruse (EÜ) nr 207/2009 (mida on muudetud määrusega (EL) 2015/2424) artikli 9 lõikes 4 on sätestatud:

„ELi kaubamärgiga antavad õigused

[...] 4. Ilma et see piiraks kaubamärgiomanike õigusi, mis on omandatud enne ELi kaubamärgi taotluse esitamise kuupäeva või prioriteedikuupäeva, peab kõnealuse ELi kaubamärgi omanikul olema ka õigus takistada mis tahes kolmandaid isikuid toomast äritegevuse käigus kaupu liidu tolliterritooriumile ilma neid vabasse ringlusse laskmata, kui sellised kaubad, sealhulgas pakendid, pärinevad kolmandatest riikidest ja kannavad ilma loata kaubamärki, mis on identne ELi kaubamärgiga, mis on selliste kaupade suhtes registreeritud, või mida ei ole võimalik olulistes aspektides eristada kõnealusest kaubamärgist. [...]” (allakriipsutus lisatud)

ELi kaubamärgiga antavad õigused

Direktiivi (EL) 2015/2436 artikli 10 lõikes 4 sätestatu on sarnane määruse (EÜ) nr 207/2009 (mida on muudetud määrusega (EL) 2015/2424) artikli 9 lõikes 4 sätestatuga ning sellega laiendatakse siseriikliku kaubamärgi omaniku õigusi seoses kolmandatest riikidest asjaomase liikmesriigi tolliterritooriumile toodavate kaupadega, mis kannavad ilma loata kaubamärki, mis on identne või sisuliselt identne selliste kaupade suhtes registreeritud siseriikliku kaubamärgiga, ning mida ei lasta asjaomases liikmesriigis vabasse ringlusse.

Tuleb märkida, et vastavalt uute sätete sõnastusele ja eesmärgile ei laiendata kaubamärgi omaniku õigusi mitte ainult kaubamärgi omaniku registreeritud kaubamärgiga identset kaubamärki kandvale märgile (st märgile, millega kas taasesitatakse ilma muudatuste või lisanditeta kõik kaitstud kaubamärgi elemendid või mis tervikuna vaadatuna sisaldab nii tühiseid erinevusi, et keskmine tarbija neid ei märka, nagu Euroopa Liidu Kohtus on määratlenud kohtuasjas 291/00, LTJ Diffusion SA), vaid

uued sätted hõlmavad ka kaupu, millel on märk, „mida ei ole võimalik olulistes aspektides eristada” registreeritud kaubamärgist.

3. INTELLEKTUAALOMANDI ÕIGUSE RIKKUMISE KAHTLUSEGA KAUBAD – INTELLEKTUAALOMANDI ÕIGUSKAITSE TAGAMISNE TOLLIS

3.1. Kauba kontroll ja kinnipidamine

Vastavalt liidu tolliseadustikule (määrus (EL) nr 952/2013) võivad tolliasutused teha liidu tolliterritooriumile toodud liiduväliste kaupade suhtes mis tahes kontrolli, mida nad vajalikuks peavad⁽¹⁾. Need kontrollid peavad olema proportsionaalsed ja neid tuleb teha riskianalüüsi kriteeriumide alusel.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 9. oktoobri 2013. aasta määrus (EL) nr 952/2013, eriti selle artikkel 46.

Lisaks üldisele tollikontrolli võimalusele on tolliasutustel määruse (EL) nr 608/2013 artikli 1 lõike 1 kohaselt pädevus kaubad kinni pidada, kui intellektuaalomandi õiguse rikkumise kahtlusega kaup kuulub või oleks pidanud kuuluma liidu tolliterritooriumil tollijärelevalve või tollikontrolli alla, eelkõige seoses järgmiste olukordadega:

- a) kui kaup on deklareeritud vabasse ringlusse laskmiseks, ekspordiks või reekspordiks;
- b) kui kaup tuuakse liidu tolliterritooriumile või viiakse sealt välja;
- c) kui kaup suunatakse eriprotseduurile.

Tolliasutused teevad otsuse kaupade kinnipidamise kohta, kui on põhjust kahtlustada, et tegemist on intellektuaalomandi õigustega vastuolus olevate kaupadega.

Kaupade kinnipidamine tähendab seda, et kaupu hoitakse kinni ja õiguste omanikule võimaldatakse juurdepääs konfidentsiaalsele teabele ja tal lubatakse kõnelauseid kaupu uurida ning selle tulemusel võidakse kaubad hävitada, ilma et rikkumine tehtaks ametlikult kindlaks ⁽¹⁾. See protseduur läheb tolliasutuse poolt tehtavast pelgast kontrollist kaugemale.

3.2. Identse või sisuliselt identse kaubamärgiga kaubad

Nagu on märgitud määruse (EL) 2015/2424 (millega muudetakse nõukogu määrust (EÜ) 207/2009) põhjenduses 15:

„[...] Selleks et tugevdada kaubamärgi õiguskaitset ja tulemuslikumalt võidelda võltsimise vastu ning kooskõlas rahvusvaheliste kohustustega, mis liit on võtnud Maailma Kaubandusorganisatsiooni (WTO) raames, eelkõige üldise tolli- ja kaubanduskokkuleppe (GATT) transiidivabadust käsitleva V artikli kohaselt ja geneeriliste ravimite osas 14. novembril 2001 Dohas toimunud WTO ministrite konverentsil vastu võetud TRIPSi lepingut ja rahvatervist käsitleva Doha deklaratsiooni kohaselt, peaks ELi kaubamärgi omanikul olema õigus tõkestada kolmandatel isikutel kaupade toomine äritegevuse käigus liitu, ilma neid seal vabasse ringlusse laskmata juhul, kui need kaubad tulevad kolmandatest riikidest ja kannavad ilma loata kaubamärki, mis on identne või sisuliselt identne selliste kaupadega seoses registreeritud ELi kaubamärgiga. [...]”

Nagu on märgitud määruse (EL) 2015/2424 (millega muudetakse nõukogu määrust (EÜ) 207/2009) põhjenduses 16 ja direktiivi (EL) 2015/2436 põhjenduses 22:

„[...] ELi kaubamärgi omanikul peaks olema lubatud hoida ära õigusi rikkuva kauba sisenemist tolliterritooriumile ja selle suhtes igasuguste tolliprotseduuride kohaldamist, sealhulgas transiit, ümberlaadimine, ladustamine, vabatsoonid, ajutine ladustamine, seestöötlamise protseduur või ajutine import, ka siis, kui sellist kaupa ei ole kavas lasta liidu turule. Tollikontrolli tegemisel peaksid tolliasutused kasutama õigusi ja menetlusi, mis on sätestatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EL) nr 608/2013 [...]”

Kooskõlas liidu ja liikmesriikide kaubamärgiõigusega võivad tolliasutused pidada määruse (EL) nr 608/2013 alusel kinni identse või sisuliselt identse kaubamärgiga kaubad, mis tuuakse liidu tolliterritooriumile ja mida ei lasta vabasse ringlusse ning mis ei ole ette nähtud liidu turu jaoks. Selliseid kaupu, mille puhul kahtlustatakse, et nad kannavad ilma loata identset või sisuliselt identset kaubamärki, võib liidu tolliterritooriumil leida järgmiste protseduuride korral:

- ajutine ladustamine;
- transiit kolmandast riigist teise kolmandasse riiki;
- ajutine ladustamine vabatsoonis või tollilaos, ilma et oleks veel ette nähtud nende laskmine ELi või kolmanda riigi turule;
- ajutine import;
- seestöötlamise protseduur.

⁽¹⁾ Vt määruse (EL) nr 608/2013 artiklid 17 ja 23.

Enne kui peetakse kinni ELi turu jaoks mitte ettenähtud kaubad, mille puhul kahtlustatakse, et nad kannavad ilma loata identset või sisuliselt identset kaubamärki, võivad tolliasutused kooskõlas määruse (EL) nr 608/2013 artikli 17 lõikega 2 ja seaduslikku kaubandust tõkestamata nõuda, et taotluse rahuldamist käsitleva otsuse saaja esitaks kauba kohta asjakohase teabe.

Kui on kinni peetud ELi turu jaoks mitte ettenähtud kaubad, mille puhul kahtlustatakse, et nad kannavad ilma loata identset või sisuliselt identset kaubamärki, peaksid tolliasutused tagama, et kauba kinnipidamisest teatakse kohe asjaomastele isikutele (st kauba valdajale või deklarandile ja õiguste omanikule).

Selleks et tagada ühelt poolt kaubamärgiõiguse tõhus järgimine ja teiselt poolt mitte takistada seaduslikku kaubandust, on kaubamärgipaketi uute sätetega ette nähtud, et registreeritud kaubamärgi omaniku õigus takistada kaupade siseneid ELi tühistatakse teatavatel juhtudel seoses kaupadega, mille puhul kahtlustatakse, et nad kannavad ilma loata identset või sisuliselt identset kaubamärki, kui need on transiitkaubad ja kui need on väidetavalt ette nähtud kolmanda riigi turu jaoks. See õigus tühistatakse siis, kui registreeritud kaubamärgi õiguste rikkumise kindlakstegemise menetluse ajal esitab kauba deklarant või valdaja tõendeid, et kaubamärgi omanikul ei ole õigust keelata kaupade laskmist kaupade viimase sihtriigi turule, sest asjaomast kaubamärki sihtriigis ei kaitsa.

3.3. Ravimid

Kuigi käesolevas teatises osutatud ELi õigusaktid ei sisalda erieeskirju ravimite kohta, on määruses (EL) nr 608/2013 (põhjendus 11) ja määruses (EL) 2015/2424 (põhjendus 19) ning direktiivis (EL) 2015/2436 (põhjendus 25) kirjeldatud vajadust hõlbustada seaduslike ravimite transiiti läbi ELi.

14. novembril 2001 Dohas toimunud WTO ministrite konverentsil vastu võetud TRIPSi lepingut ja rahvatervist käsitleva Doha deklaratsiooni kohaselt saab ning tuleks TRIPSi lepingut tõlgendada ja rakendada viisil, mis toetab WTO liikmesriikide õigust kaitsta rahva tervist, ning eelkõige soodustada kõigi juurdepääsu ravimitele. EL ja liikmesriigid on võtnud kohustuse hõlbustada ravimitele juurdepääsu nendes riikides, kus kõnealuse deklaratsiooni kohaselt selleks vajadus on.

Tolliasutused peavad võtma kasutusele kõik mõistlikud abinõud tagamaks, et seaduslikult kaubeldavad ravimid ⁽¹⁾ (nii geneerilised kui mitte) saavad läbida liidu tolliterritooriumi, ilma et need määruse (EL) nr 608/2013 alusel kinni peetaks.

Seepärast ei tohiks tolliasutused ravimeid kinni pidada, kui puuduvad kahtlused, et need on ette nähtud ELi turu jaoks, näiteks juhul, kui ravimi toimeaine rahvusvaheline mittekaubanduslik nimetus (INN) ⁽²⁾ sarnaneb ELis registreeritud kaubamärgile.

Tolliasutused peaksid võtma kõik ettevaatusabinõud, et mitte pidada määruse (EL) nr 608/2013 alusel kinni ravimeid, v.a juhul, kui need on ette nähtud ELi turu jaoks või kui on tegemist kaupadega, mille puhul kahtlustatakse, et nad kannavad kaitsitud kaubamärgiga identset või sisuliselt identset kaubamärki käesoleva teatise punkti 2.2 tähenduses.

3.4. Koostöö õiguste omanikega

On oluline, et tolliasutused saaksid õiguste omanikelt piisavalt asjakohast teavet, et teha tõhusaid ja tulemuslikke riskianalüüse.

Meetme võtmise taotluse esitav õiguste omanik peaks seepärast alati pöörama tähelepanu kohustusele anda mis tahes kättesaadavat teavet, mis võib aidata tolliasutustel hinnata asjaomaste õiguste rikkumise riski.

⁽¹⁾ Näiteks ravimid, mis ainult läbivad ELi tolliterritooriumi ja mis on seal hõlmatud selliseid ravimeid käsitleva patendiõigusega, kui puuduvad piisavad tõendid, mille kohaselt on väga tõenäoline, et sellised ravimid suunatakse kõrvale ELi turule.

⁽²⁾ Rahvusvahelise mittekaubandusliku nimetusega (INN) tähistatakse farmakoloogilisi aineid ja farmakoloogilisi toimeaineid. Iga INN on kordumatu ülemaailmselt tunnustatud nimetus ja see on avalik omand. Mittekaubanduslik nimetus on tuntud ka kui geneeriline nimetus. Teave INNi kohta on esitatud Maailma Terviseorganisatsiooni veebilehel: <http://www.who.int/medicines/services/inn/innguidance/en/>

Määruse (EL) nr 608/2013 artiklis 28 on sätestatud, et õiguse omanik vastutab kahju kannatanud kauba valdaja ees, kui muu hulgas leitakse, et kõnealuse kaubaga ei rikuta intellektuaalomandi õigusi.

Määruse (EL) nr 608/2013 rangetest tähtpäevadest tulenevalt peaks õiguste omanik tagama, et taotlustel osutatud kontaktisikud on kättesaadavad ja saavad kiiresti vastata tolli teadetele ja taotlustele.
